

ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ

Αἰὼν παῖς ἐστὶ παίζων καὶ πεσσεύων, παιδὸς ἡ βασιλήνῃ
Ἡράκλειτ., ἀπόσπ. 52

Ἡ ἀγωνία τοῦ ἑαυτοῦ μας, ποῦ δὲ θέλει νὰ χαθεῖ μὰ νὰ πραγ-
ματωθεῖ, νὰ υπάρξει ἀληθινά, αὐτὴ εἶναι ποῦ μᾶς προκαλεῖ τὸν
ὕπαρξιακό μας πόνο. Ἀλλὰ τί σημαίνει αὐτὸ τὸ «ἀληθινά»; Τί
σημαίνει αὐτὴ ἡ «πραγματώση»;

Νὰ μείνεις πάντα ΠΑΙΔΙ. Νὰ παίζεις, νὰ πεσσεύεις μὲ τὴ
ζωή. Αὐτὴ ἔναι ἡ ἀλήθεια κ' ἡ πεμπτοσύνη τῆς πραγματώσεως
τοῦ Εἶναι. Νὰ ζεῖς μὲ τὴν ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΚ - ΣΤΑΣΗ. Νὰ θαυ-
μάζεις — ἀπορεῖς — μὲ τὸν ΠΑΙΔΙΚΟ ΘΑΥΜΑΣΜΟ - ἀπορία.
Νὰ ζεῖς μακριὰ ἀπ' τὴ στεῖρα ρασιοναλιστικὴ θεώρηση
ζωῆς. Νὰ παίζεις στὸ ΠΑΙΧΝΙΔΙ τῆς ζωῆς. Νὰ παίζεις σὰ
ΒΑΣΙΛΙΑΣ - ΝΙΚΗΤΗΣ. Νὰ ρίχνεσαι στὸ παιχνίδι τῆς ζωῆς
μὲ τὴν παιδικὴ ἱρρασιοναλιστικὴ μανία. Κ' εἶναι σίγουρο, πὼς
αὐτὸ τὸ παιχνίδι δὲν παίζεται χωρὶς κινδύνους, κινδύνους ποῦ
δὲ μπορεῖς καὶ δὲν πρέπει ν' ἀποκλείσεις, ἀλλὰ νὰ τοὺς δεχτεῖς
βρίσκοντας μέσα τους ὅλη τὴν ὑπαρξιακὴ οὐσία τοῦ Εἶναι - ΣΤΟ
- ΧΡΟΝΟ.

Τὸ Εἶναι - ΣΤΟΝ - ΚΟΣΜΟ σημαίνει ὑπάρχω σὲ ΧΡΟΝΙΚΗ -
ΕΚ - ΣΤΑΣΗ. Ὁὐλογοῦμαι σὲ ΧΡΟΝΙΚΗ - ΠΑΙΔΙΚΗ - ΕΚ - ΣΤΑ-
ΣΗ. Κ' αἰφνης ἡ Παροδικότητα τοῦ νὰ εἶσαι ΠΑΙΔΙ. Νὰ ὁ
ἐχθρός. Ἡ Χρονικότητα. Κ' ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ εἶσαι Αἰώνιος
ΠΑΙΔΙ. Νὰ ὁ ἔρωτας. Τὸ Αἰεὶ - ΠΑΙΔΙ. Κ' ὕστερα ἡ σύγκρου-
ση. Νὰ ἡ πάλιν μὲ τὴ Χρονικότητα.

ΠΑΙΔΙ, καθημερινὰ παλεύω μὲ τὸ Χρόνο ἀπὸ ἔρωτα γιὰ σένα.
Καθημερινὰ παλεύω νὰ μείνω ΠΑΙΔΙ.

ΠΑΙΔΙ, εἶσαι μέσα μου. Καὶ παίζεις καὶ πεσσεύεις καὶ μεγα-
λύνεις τὴν ἐκ - στασή μου καὶ κοσμικεύεις τὸ Εἶναι μου.

Αἰεὶ - ΠΑΙΔΙ, εἶσαι ὁ Ἕνας Ἐρωτάς μου. Ὁ Ἀπόλυτος....
Ὁ Αἰώνιος....

Ν. Γ. Πεντζίκης

ΧΑΡΤΙ Α'

Σκέπτομαι τὸν στίχο τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς Ἡμῶν Ὁσίου Ρω-
μανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, ποῦ ἡ μνήμη του πανηγυρίζεται σήμερα
πρώτῃ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου. «Παῖδιον Νέον ὁ πρὸ Αἰώνων

Θεός», ταυτόχρονα θυμᾶμαι τὴ φράση τοῦ Ὅμηρου σχετικὰ μὲ τὴν κατ' ἔτος ἀνοιξή. Τὴν ἀποκαλεῖ «Νεαρὸν ἔαρ». Χαίρουμαι μὲ τὴ δυνατότητα τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ φθινόπωρου μὲ τὴ φθίνουσα ἡλιοφάνεια πού μου παρέχουν οἱ δυὸ μνημὲς πού ἀνάφερα, μὲ τὴν αὐξουσα ἡλιοφάνεια τῆς Ἀνοιξῆς, γιατί εἶναι σὰ νὰ κατορθώνεται ἔτσι ἓνα σταμᾶτημα τῆς ροῆς τοῦ χρόνου. Αὕτῃ ἡ διακοπὴ εἶναι τόσο ἐλπιδοφόρα, ὥστε νὰ ἐξηγῶ γιατί στίς 8 τοῦ Σεπτέμβρη γεννήθηκε ἡ Θεοτόκος Παρθένος Κόρη Ἑλπίδα ὅλου τοῦ Κόσμου. Αὐτὰ σκέφτηκα καὶ τώρα γιὰ νὰ γίνουν οἱ στοχασμοί μου ἀντικείμενο χαρᾶς καὶ παιχνιδιοῦ γιὰ τὰ παιδιά, θὰ πάρω ἓνα ἄλλο χαρτί ὅπου θὰ προσπαθίσω νὰ μετατρέψω τίς γραμματικὲς ἀξίες σὲ χρώματα καὶ σχήματα ἀντιληπτά ἀπὸ τὴν εὐαισθησία τῶν παιδιῶν πού μὲ τὴν ἐπὶ ἥρεια τοῦ σπερματικού λόγου, δημιουργοῦνται στὸ παρόν.

Σωκράτης Α. Σκαρτσής

πεδι μας αγαπιμενο
λατρεμενι ριζα - μας που πεζις εξο απ - τον - εογα με - πραματα -
κε - θαματα

πεδι - μας τριφερο κι - αγαπι γλικια κι - ιδονικι, ματακια στ - ο -
στρακο του - κοσμου που ανιγι τορα μπροστα μας

πεδια μου αγαπιμενα
λεμε πως ιρθε ι - ορα του - δρομου, φτασαμε πια
εδο που περιμεναμε κι - αρχιζουμε να - βλεπουμε:
οχι, λαθος, οχι πια

1 αλιος ιν - ολα

ενα κε 2 . δε μας νιαζι ουτε το - αλιος

1 κε διο κε 3. δεν ημαστε εμεις ι εγο, εις ημαστε κε INE

εγα κε 2 κε τρια κε 4. εις κι - εμεις

1 κε διο κε 3 κε τεσερα κε 5. πεδι - μας

ενα κε 2 κε τρια κε 4 κε πεντε κε χιλια

πεδια

πεδια - μου

ποτε δεν τα - πιστεψα ολ - αυτα: εγο, σοφια, επισιμες, τεχνες,
αφτο ρε, μη αλιος καικες, ελα - δο ανθρωπε, που πας
θα χαθις εξο απ - τον - εογα ελα στ - ορεο καλιθι του -
κοσμου λει

(ακου κοσμος αφτο!)

πεδια - μου